İNSAN HAKLARI BİLDİRGESİ

10 Aralık 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilerek tüm dünyaya ilan edildi. Dünyanın en fazla dile tercüme edilen belgesi olarak bilinen, 30 maddeden oluşan bu Metin, pek çok ülke anayasasına da ilham kaynağı olmuştur. Bildirge, aslında uluslar ve devletler için insan hakları yönünden belirlenen bir standardın ve ulaşılması hedeflenen bir idealin yazılı halidir. İnsan hak ve hürriyetlerinin konuşulması ve geliştirilmesi için çeşitli ortak değerler ve hedefler belirlenmiştir. Birleşmiş Milletler üyesi devletler 77 yıl önce insanlık için hayati öneme sahip bu bildirgeyi imzalayarak kabul ettiler. Ancak 77 yıl önce bu bildirgeyi kabul eden devletler, insan hakları için taahhütleri gerçekten yerine getirdiler mi yoksa bu kavramı başka devletlere üstünlük kurmak adına mı kullandılar? Bazı soruların cevabını bulabilmek için, şimdi insan hakları evrensel bildirgesinden birkaç maddeyi ele alıp dünyadaki duruma göz atalım.

Madde1. Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdan sahibidirler; birbirlerine karşı kardeşlik anlayışıyla davranmalıdırlar.

Madde 3. Yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır.

İnsan haklarının en temeli şüphesiz yaşam hakkıdır. Yeryüzünde yaklaşık 8 milyar civarında insan yaşadığı düşünülüyor. Devam eden savaşlar salgın hastalıklar, kıtlık ve uygunsuz koşullar sebebiyle insanlar yaşamına erken veda etmek zorunda kalıyor. Bazıları ise dünyaya hükmetmek adına insanlığı yok ediyor. Tüm dünyanın gözleri önünde Gazze'de Filistin'de soykırım yaşanmaktadır. İsrail'in Filistinli sivil halka yönelik başlattığı uluslararası hukuk ve insancıl hukuk kurallarını ihlal eden ve savaş suçu teşkil eden saldırı insan haklarına yönelik bir başkaldırıdır. Gıdasını, yakıtını, ilacını, ekmeğini, suyunu, elektriğini, iletişimini kesip 360 metrekarelik açık hava hapishanesine sıkıştırdıkları 2.5 milyon insana soykırım uyguladılar. Dünyanın açık hapishanesi, tüm bu saldırılar karşısında açık mezarlığa dönüşmüştür. İnsanlık ailesinin her ferdi, özgür, Onur ve haklar bakımından eşit doğdu ancak güvenli bir dünyada yaşama hakkının bulunduğu yine görmezden gelinerek, her insan SALT bir sayıdan ibaret görülmektedir. Ancak hiçbir insanın hayatı istatistikten ibaret değildir. Tanık olduğumuz yalnızca bir savaş değil, bu vahşet karşısında insanlığın yitimidir. Yalnızca Gazze'de değil, Arakan, Doğu Türkistan, Sudan ve daha niceleri... Nerede insanlık, nerede yaşam hakkı? Buyurmamış mıydı ki Yüce Allah;

"Kim bir canı öldürürse bütün insanlığı öldürmüş gibidir; Kim onu canlı tutarsa tüm insanlığı hayatta tutmuş gibidir."

İnsanlık bu madde de sınıfta kalmıştır.

Madde 5. Hiç kimseye işkence yapılamaz; zalimce, insanlık dışı, onur kırıcı ceza verilemez veya davranışta bulunulamaz.

İnsan hakları ihlali denilince ilk akla gelen işkence ve kötü muamelelerdir. Dünyadaki hemen her ülkede maalesef işkence olayları görünüyor. Bazı ülkelerde sistematik hale gelen işkenceler sebebiyle insanlar başka ülkelere kaçmak zorunda kalıyor. Birleşmiş Milletler ırk ayrımcılığını ortadan kaldırılması komitesi, Çin'de 1 milyona yakın Uygur Türk'ünün kitlesel olarak gizli bir şekilde toplama kamplarını andıran yerlerde tutulduğuna dair güvenli birçok rapor geldiğini bildirdi. Bu kamplarda yoğun işkence yapıldığı iddialarına karşı ise Çin yönetimi sessizliğini koruyor. Dini, milli ve kültürel köklerinden kopartılmak istenen ve gözlerini açtığı andan itibaren "Sincanlı" olduğuna inandırılmaya çalışılan bir tutsaklar ülkesi Doğu Türkistan. Kur'an okuduklarında dayak yiyor, Kur'an öğrenmek istediklerinde hapse giriyorlar. Daha doğmadan yasaklarla karşılaşıyorlar; Eğer Devlet tarafından 'fazlalık' olarak adledilirse annelerinin karınlarından zorla çıkartılıp öldürülüyorlar. Kendi dillerini, tarihlerini öğrenme hakları yok. Hesapsızca işkence görüyor, hapislerde ölüme terk ediliyorlar.

Nerde insanlık, nerede... Buyurmamış mıydı ki Yüce Allah;

" Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na itaatsizlikten en fazla sakınanınızdır. Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir."

İnsan Hakları bildirgesi bu maddeden de sınıfta kaldı.

Madde 26. Herkes eğitim görme hakkına sahiptir. Eğitim, en azından ilk ve temel aşamasında parasızdır. İlköğretim zorunludur. Teknik ve mesleki öğretimden herkes yararlanabilmelidir. Yükseköğretim yeteneğe bağlı olarak herkese tam bir eşitlikle açık olmalıdır.

Dünya çapında yaklaşık 264 milyon çocuk, genç; sosyal, ekonomik ve küresel faktörler nedeniyle eğitimden mahrum kalmaktadır. Yüksek düzeyde yoksulluk, sosyoekonomik durum, bölgesel farklılıklar, dil ve inanç temelli ayrımcılıklar, hızla artan nüfus, sık sık yaşanan acil durumlarla yaşanan mücadele eden, özellikle Sahranın güneyi Afrika ve Güney Asya'nın okul çağına gideceklerin %75'i bu sebeplerle okula gidememiştir. İlkokul çağındaki kız ve erkek çocukların arasında, ülkeler arasında yalnızca %66 fırsat eşitliği olduğu tespit edilmiştir. Oysa ki fırsat eşitliği, kişilerin veya cinsiyetlerine bakılmaksızın eşit şartlarda eğitim alabilmesidir. Ancak bunu dünyada uygulamak hiç mümkün olmamıştır. Oysa değil miydi ki;

"İlim; kadına ve erkeğe farz kılınmıştır." Söyleyen olursa...

İnsanlık bu madde de sınıfta kalmıştır.

Madde 12. Hiç kimsenin özel yaşamına, ailesine, konutuna ve haberleşmesine keyfi olarak karışılamaz, onur ve ününe saldırılamaz. Herkesin bu tür karışma ve saldırılara karşı yasal korunma hakkı vardır.

Dünyanın her yerinde kadınlar aynı haklara sahiptir. Bu haklar, hiçbir ayrım gözetmeksizin tanınmış olan hakları kapsamaktadır. Eğitim hakkı, şiddetten uzak bir hayat yaşama hakkı, ifade özgürlüğü, seçme seçilme hakkı gibi. Bu haklar temelde insan haklarıdır, ayrım gözetmeksizin herkesin doğuştan sahip olduğu haklardır. Ancak dünyanın pek çok ülkesinde kadın hakları çeşitli şekillerde ve derecelerde ihlal edilmektedir. Özellikle günümüzde artan kadın cinayetleri bunun en bariz örneğidir. Yapılan araştırmalar her 3 kadından birinin genellikle yakın partnerleri tarafından fiziksel ve ölümcül şiddete maruz kaldığını ortaya koymaktadır. Doğacak kız çocuğunu cinsiyeti sebebiyle aile içinde ve yakın çevrede iyi karşılamama, kız çocuklarını cinsiyetleri sebebiyle okula göndermeme, aile içinde veya dışında fiziksel saldırılara maruz bırakma, zorla evlendirilme, kadını erkek çocuk doğurmadığı için aşağılama, namus cinayetleri, çalışma yaşamına girmenin engellenmesi gibi birçok şiddet biçimi ne yazık ki yapılmaktadır. Erkeklerin kadınlara şiddet uygulamasının temel nedeni ise: güç göstermek, öfke boşaltmak, kadınları kontrol etmek ya da cezalandırmaktır. Halbuki kadın değil midir ki;

Allah'ın emaneti, Toplumu şekillendiren, aile kurumunu ayakta tutan, nesiller yetiştiren, yol gösterendir. Peygamberimiz buyurmamış mıydı : "Kadınlar hakkında Allah'tan korkun. Çünkü siz, onları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve Allah'ın adını anarak kendinize helal kıldınız."

Dünya insanlığın ayakları altında kaldı. İnsan hakları sadece sözde, rafta kaldı. Bugün insan hakları diye gezinen devletler Gazze'yi, Sudan'ı, Arakan'ı, Doğu Türkistan'ı, kadınları, çocukları, yaşlıları, eğitimi, barınmayı, kölelik anlayışını daha nicelerini yok saydı. İnsanlık ölüyor ama kimse "Dur!" demiyor. Zulüm dört yanda kol geziyor. Sözde herkes insan ama ~~insana değer veren yok~~.

Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem
Biri ecdadıma saldırdı mı, hatta boğarım!
Boğamasam da hiç olmazsa yanımdan kovarım.